

De werkplek in 2006

- Goedemorgen Edwin, wat zie jij er sip uit. Is er al koffie? Waar is iedereen? Waar is Gerard?
- Gerard helpt vanochtend zijn oude moeder. Zij is gisteren ontslagen uit het ziekenhuis, maar ze is nog heel zwak.
- Mocht ze naar huis terwijl ze nog ziek is? Heeft ze geen recht op thuiszorg dan?
- In haar gemeente kan ze alleen thuiszorg krijgen als Gerard en zijn broer schriftelijk verklaren dat zij niet bereid zijn haar een beetje te helpen. Dat kon Gerard niet over zijn hart krijgen. Je kent Gerard, die neemt zijn verantwoordelijkheid.
- Kan zijn broer niet wat meer verantwoordelijkheid nemen?
- Die is morgen aan de beurt, hij kon vandaag onmogelijk vrij krijgen.
- Had Gerard niet ook nog een zus?
- Klopt, maar die is twee jaar geleden getrouwd met een Rus. Vanwege de hels ingewikkelde toestanden hier met verblijfsvergunningen zijn zij toen uiteindelijk in Moskou gaan wonen.
- Waar is Annemiek dan?
- Haar oppas is ziek.
- Ik dacht dat Annemiek een crècheplaats had?
- Dat was ook zo. Wil je het hele verhaal? Haar dochter zat altijd op Duimelijntje. Fijne crèche, Annemiek was er erg tevreden over. Totdat de directie van Duimelijntje ging bezuinigen. Veel crèches waren vreselijk duur geworden en kampten met plotselinge leegloop. Maar daar mocht je wat aan doen, want in 2004 werden de wettelijke kwaliteitseisen versoepeld. Het kabinet wou af van al die bureaucratische regels over pedagogisch beleid, hygiënische voorschriften en minimum oppervlaktes. Dus opeens zat die kleine van Annemiek in een veel grotere groep in een kleinere ruimte met een nieuwe, minder gekwalificeerde leidster. Wordt de crèche wel veel goedkoper door, maar daar zat Annemiek niet op te wachten. Haar dochter is zo'n lief, stil meisje en die kwijnde helemaal weg onder het nieuwe regime. Enfin, uitwijken naar een andere crèche vond Annemiek geen goed idee, haar dochter was inmiddels helemaal anti-crèche geworden. Dus zij aan de particuliere thuisoppas. En je kent Annemiek, dat wou ze netjes doen. Niet zwart of zo, want dat was in strijd met haar normen en waarden. Heb je wel eens een witte oppas in dienst proberen te nemen? Annemiek en de witte oppas; het was hier maandenlang de soap van onze afdeling. Maar goed, dat is nu allemaal geregeld, zij heeft die witte oppas, maar die meldde zich vanochtend ziek en Annemiek kon zo gauw niks anders regelen.
- Waar is Rebecca?
- Kom, kom, dat weet je nog wel. Die werkt nog maar één dag per week, want die heeft uitgebreid verlof opgenomen in het kader van de levensloopregeling.
- En waar is Erik? Vertel me alsjeblieft dat die gewoon in de file zit en er straks aan komt. Of dat hij net heeft gebeld uit een trein die zal vertrekken als de wisselstoring is verholpen.
- Helaas niet. Zijn zoon had onverwacht vrij van school. De juf moest haar zieke vader helpen en op deze termijn kon het hoofd van de school geen vervanging vinden. Het is ontzettend lastig om vervangers te vinden in het onderwijs met al die vrouwen die hun banen opgeven om zelf voor hun kinderen en hun zieke ouders te gaan zorgen. Dus Erik zit thuis, maar we mogen hem zo wel bellen, heeft hij beloofd. Hij zou proberen om zijn zoon bij een vriendje te parkeren.
- Ik dacht dat Erik in zulke gevallen zijn moeder kon inschakelen. Die woont toch tamelijk vlakbij?

- Dat is ook zo, maar zijn vader begint nogal te sukkelen en dus fungeert zijn moeder nu als min of meer permanente mantelzorger, want ...
- Ook geen thuiszorg, ik begin het beeld voor ogen te krijgen. Wij worden omringd door menslievende medewerkers, die niet weglopen voor hun eigen verantwoordelijkheid, die bereid zijn zorgtaken op zich te nemen, of even wat lucht willen in hun drukke tweeverdieners bestaan. Is er hier ook nog iemand die er een beetje ouderwets arbeidsethos op na houdt en die bereid is zijn verantwoordelijkheid te nemen waar het gaat om werk? Is dat helemaal niet meegenomen in die normen en waarden campagne van Balkenende II? Ik dacht dat het de bedoeling was dat de Nederlandse economie weer tot groei en bloei moest komen? Wie moeten dat doen als iedereen gaat lopen mantelzorgen, zijn eigen kinderen gaat opvangen of het wat kalmer aan doet in het kader van een levensloopbeleid? Wie? Wie?
- Jij en ik zijn er nog.
- Ja dat is zo.
- Of zullen wij spelen dat het koninginnedag is en ook het bijltje erbij neergooien? Gaan we lekker ergens zaklopen en vlaggen hijsen voor het vorstenhuis.
- Niks daarvan. Wij houden de arbeidsmoraal hoog, al zijn we de laatste der mohikanen. Koffie Edwin?
- Ja lekker Bart, met een koekje erbij.